

Ta gọi là thuật sĩ

Chương 363 : Chương 363

Thứ nhất cuốn thứ hai trăm mười chương nguyên rửa thuật thăng cấp

ps:

[cảm tạ 'Hoa tiểu gầy''Nhất Tuyến thiên' thật to khỏe khải đánh thưởng, cảm tạ 'makura''Trường Xuân trí hạo' thật to đầu ra quý giá vé tháng! Cảm ơn!!]

Muốn tìm được Chu Minh vĩ một chút cũng không nan, Phương Thạch chính là thuận miệng hỏi Hạ Vũ hân một câu, đáp án đi ra thủ .

Trách không được Chu Minh vĩ có thể sai khiến cái kia không hay ho mập mập, nguyên lai Chu Minh vĩ thật đúng là chính là thành quản hệ thống , vì thế, Phương Thạch tính đi đỡ Chu Minh vĩ, nhưng là tan tâm thời gian qua, đại lâu lưới sắt lan đều hàng xuống dưới, lằng là không có nhìn đến Chu Minh vĩ bóng dáng.

Phương Thạch ngậm bực vố một chút chính mình ót, thiếu chút nữa đã quên, người này khỏe định là lái xe xuất nhập , bởi vì này nho nhỏ sai lầm, ngày đầu tiên Phương Thạch xem như uống phí nửa ngày thời gian.

Bất quá Phương Thạch vẫn là thuận tiện đi đại lâu một bên bãi đỗ xe cửa ra vào, phát hiện tại đây cái cửa ra vào một khác bên, vừa lúc có một tiện lợi điểm, Phương Thạch hí mắt nở nụ cười.

Sáng sớm hôm sau, Phương Thạch không có đi bãi quán, mà là trực tiếp đến đây đồng hành chính đại lâu bên cạnh tiện lợi điểm, mua một phần thịt bò viên thuốc, chiếm cứ kê sát thủy tinh tường một cái chỗ ngồi, một bên ăn mỹ vị lại nước tiểu thịt bò hoàn, một bên nhìn xếp hàng tiến vào bãi đỗ xe xe.

Không xem không biết, nguyên lai hành chính ngành có xe bộ tộc đã vậy còn quá nhiều, bằng thành nhân dân cuộc sống chính là hạnh phúc a, duy nhất không tốt chính là vĩ khí ăn có vẻ nhiều.

Đang ở miên man suy nghĩ, hé ra quen thuộc mặt xông vào Phương Thạch tầm mắt, Chu Minh vĩ không có khả năng chú ý tới ngồi ở thủy tinh tường mặt sau hướng về phía chính mình nụ cười giả tạo địa phương thạch, hắn đang ở thân thủ theo tự động gác cổng mặt trên lấy ra dừng xe tạt, sau đó, hắn bỗng nhiên cảm thấy cả người lạnh lùng, theo bản năng đánh cái rùng mình, trên người nổi da gà đều mạo đứng lên.

Chu Minh vĩ lùi về cánh tay, mặc danh kỳ diệu lắc lắc đầu, đem tâm lý toát ra đến kỳ quái bất an phần chấn lực bỏ ra. Thuận tay đem dừng xe tạt hướng đồng hồ đo thượng nhất phóng, ai biết thủ run lên, dừng xe tạt đánh vào đồng hồ đo khung thượng. Lập tức xuống phía dưới trụ đi. Chu Minh vĩ than thở một câu, bất đắc dĩ loan hạ thắt lưng đi lục tìm dừng xe tạt.

Lúc này mặt sau xe bỗng nhiên vang lên mãnh liệt loa thanh. Chu Minh vĩ trong lòng có loại dự cảm bất hảo, chạy nhanh đuổi ra thủ đem dừng xe tạt nhật lên đến, đang muốn thẳng khởi thắt lưng nhìn xem mặt sau xe vì cái gì điên cuồng ấn loa, lại cảm giác xe mạnh chấn động.

“Phanh ~ rầm...”

Chu Minh vĩ đầu mới nâng đến tay lái độ cao, xe mạnh nhoáng lên một cái, thân thể hắn cũng đi theo lay động, phanh đánh vào tay lái thượng. Khóe mắt nhất thời thanh một khối, Chu Minh vĩ đau kêu một tiếng, ôm ánh mắt thẳng đứng dậy tử, quay đầu về phía sau nhìn lại. Chỉ thấy một cái trung niên gốc đầu nam tử đang ở mặt sau khiêu chân mắng to, nhìn xem chính mình cùng mặt sau kia lượng ngăm đen ngày hệ xe khoảng cách, hai chiếc xe chỉ sợ đã muốn thân mật tiếp xúc .

Càng không hay ho là, này khiêu chân mắng to tên, đúng là cùng chính mình luôn luôn không đối phó phó trưởng phòng. Chu Minh vĩ tức giận đập một cước... Chân ga!

“Oanh!”

Động cơ phát ra một tiếng thật lớn minh vang, sau đó xe oanh về phía tiền chạy trốn, sợ tới mức đang muốn đi tới một gã bảo an mạnh hướng một bên nhất phác, chạt vật lách mình tránh ra, sau đó ở mọi người trọn

mắt há hốc mồm nhìn chăm chú hạ. Này màu ngân hôi bạc da ngày hệ xe oanh đánh vào tự động gác cổng thượng, tiền cái nhất thời kiêu lên, đèn xe, tiến khí hàng rào cái gì nhất thời nát nhất, đồng thời một cỗ khói trắng xông ra.

Động cơ phát ra một tiếng khó nghe chi dạt thanh tắt lửa, trường hợp im lặng xuống dưới, bỗng nhiên không biết ai kêu một tiếng 'Yếu nổ mạnh!', đang ở vậy xem chúng điên cuồng bốn phía né ra, may mắn cái kia bảo an vẫn là thực làm hết phận sự, không biết từ nơi này tìm đến một cái bình chữa lửa, xông lên đi thử thử hướng về phía xe đầu mảnh phun.

Kỳ thật Phương Thạch này góc độ nhìn xem rất rõ ràng, những người này thuần túy là hạt gạo to, xe cũng không có lậu du, dây điện đường ngắn nhảy ra hỏa hoa cũng sẽ không dẫn phát nổ mạnh.

Lúc này, Chu Minh vĩ rốt cục lao đảo theo trong xe té chạy đi ra, hẳn bị sợ hãi, sợ xe nổ mạnh, ra cửa xe thất tha thất thểu liền hướng xa xa chạy, hoàn toàn quên chính mình hẳn là trước đem xe tắt lửa, sau đó lạp hảo thủ sát.

Này sai lầm hậu quả rất nhanh liền hiện ra, xe ở mọi người nhìn chăm chú hạ, theo bãi đỗ xe cửa vào tiểu pha lại trượt đi xuống, sau đó lại một lần nữa hung hăng đánh vào mặt sau kia lượng màu đen xe hơi thượng, cái này, xe hơi còn còn sót lại Đại đặng cũng hoàn toàn nát, tiền mặt đã muốn hoàn toàn bị hủy.

Phương Thạch đem một hồi não nhiệt hoàn toàn xem ở trong mắt, hẳn hiện tại đang ở môn miệng cười thầm, nguyên rủa thuật uy lực thật lớn a!

Bất quá, Phương Thạch cũng không dám lộn xộn, cũng không dám làm ra gì khác người hành động, bởi vì vừa rồi nguyên rủa thuật, Phương Thạch thể nhưng tiêu hao bốn mươi điểm tinh thần lực, mà gây cho Chu Minh vĩ này không hay ho đưa nhỏ kết quả chính là -4 số mệnh giá trị, đồng dạng, Phương Thạch chính mình cũng thừa nhận rồi -4 điểm số mệnh giá trị, bất quá Phương Thạch vận thế là +1, cho nên biểu hiện ra ngoài số mệnh là -3.

-3 cũng là thực đáng sợ , cho nên Phương Thạch hiện tại không dám lộn xộn, nói không chừng một cái không cẩn thận chính mình sẽ đưa tới tai họa, hẳn cũng không tưởng vừa mới nhìn người khác chê cười, kế tiếp khiến cho người ta xem chính mình chê cười.

Phương Thạch ý tưởng rất đơn giản, chỉ cần chính mình bất động, sẽ không hội dẫn phát vì sao biến hóa, duy nhất cần bản khoản chính là chính bụng mì ăn liền hương chính mình đi tới đệ tử muội muội, nếu người này một cái không cẩn thận, chính mình sẽ đã bị vạ lây .

Phương Thạch chạy nhanh một cái ảo giác thuật tặng đi qua, làm cho nàng cảm thấy nơi này đã không có không vị, quả nhiên, nàng hoang mang lắc đầu xoay người hướng điểm môn đi đến, Phương Thạch nhẹ nhàng thở ra.

Lúc này, bên ngoài tình huống càng náo nhiệt , rất nhiều vây xem giả đem hiện trường vây quanh đứng lên, cũng không biết vì cái gì luôn có nhiều như vậy vây xem giả, sau đó, bị bế tắc bãi đỗ xe cửa vào ủng đồ càng ngày càng nhiều chiếc xe, này ích kỷ tên hoàn toàn không để ý mặt sau xe, thẳng đứng ở trên đường, rất nhanh hai bên đường xe chạy đều bị đỡ nghiêm kín thật, còi ô tô tiếng vang thành một mảnh, đến lúc này, đưa tới càng nhiều vây xem giả.

Phương Thạch vui tươi hơn hở nhìn, sau đó còn muốn tùy thời chú ý bên người khách hàng, thời gian chậm rãi đi qua, hiển nhiên, hôm nay này chính phủ ngành sẽ phát sinh Đại diện tích muện sự cố, không biết có thể hay không bị khấu tiền thưởng a!

Tiện lợi điểm người bán hàng đã muốn cấp Phương Thạch trước mặt cái bàn lau tam lần, thực đáng tiếc, hẳn không có gì lý do đem Phương Thạch đuổi đi, Phương Thạch an vị ở nơi nào ngoạ bắt tay vào làm cơ, hiện tại gần mười một điểm, trong điểm nhân không nhiều lắm, hẳn cũng không phải không nên đem Phương Thạch đuổi đi, chính là rất ngạc nhiên, người kia ở trong này ngồi một cái buổi sáng là vì sao a!

Phương Thạch cũng rất muốn đi. Rốt cục, số mệnh giá trị khôi phục đến -1, làm cho Phương Thạch thật mạnh hô khẩu khí. Theo chính mình tinh thần lực đề cao, thi pháp hình thành tác dụng phụ ảnh hưởng thời gian cũng càng ngày càng đoản . Đương nhiên , này ý tưởng chính là Phương

Thạch đoán, liền điểm này cùng Hạ Vũ hân cùng Dương Huyền nghĩa thảo luận khi, này hai người đều cho rằng nhân quả chỉ có thể dùng nhân quả tiêu trừ, mà cùng tinh thần lực không quan hệ, Phương Thạch cũng có chút hoang mang, rốt cuộc ai quan điểm mới là đối .

Về phần hôm nay này ngoài ý muốn kết quả. Kỳ thật Phương Thạch cũng không có đoán trước đến, hẳn chẳng qua là thử kéo dài nguyên rửa thuật thời gian, sau đó liền phát hiện tinh thần lực không ngừng ở xói mòn, thẳng đến tinh thần lực đã muốn bất mãn mười điểm. Nguyên rửa thuật mới ngừng lại được.

Thực rõ ràng, nguyên rửa thuật thẳng cấp !

Phương Thạch thật cao hứng, nguyên rửa thuật nhưng là tốt lắm dùng là dị năng, đến bây giờ mới thôi, Phương Thạch còn không có đụng tới có thể ngăn cản chính mình nguyên rửa thuật nhân. Đương nhiên, này yếu bài trừ cùng loại văn lão cái loại này thiên nhiên đối thuật pháp cách biệt tên.

Thẳng cấp nguyên rửa thuật có thể liên tục đầu nhập càng nhiều tinh thần lực, này cũng không phải đơn giản chồng, bởi vì Phương Thạch vừa rồi chú ý tới , nguyên rửa thuật hiệu quả đem Chu Minh vĩ số mệnh theo '0.0' biến thành '-4,-1', nói cách khác, nguyên rửa thuật tiêu hao bốn mươi điểm tinh thần lực sau, trực tiếp hội sinh ra vận thế -1 hiệu quả, này còn có chút tà ác .

Vận thế ảnh hưởng thời gian nhưng là tương đương trường, có khi là mấy ngày, cũng có thể là mười thiên bán nguyệt thậm chí lâu, chính mình nguyên rửa thuật vì cái gì có thể ảnh hưởng vận thế, Phương Thạch không có cách nào khác giải thích, nhưng là rất thích gặp.

Phương Thạch thậm chí đoán, chính mình hiện tại nguyên rửa thuật có phải hay không hẳn là cũng có thể đối văn lão người như vậy cũng sinh ra một ít ảnh hưởng, văn lão người như vậy không phải chân chính ý nghĩa thượng miễn dịch thuật pháp hòa phong thủy ảnh hưởng, mà là có càng mạnh nhân quả bảo hộ hiệu ứng mà thôi, làm thuật pháp hòa phong thủy ảnh hưởng vượt qua nhân quả bảo hộ hiệu ứng sau, bọn họ cũng giống nhau hội trùng chiêu .

Đương nhiên , Phương Thạch càng muốn biết đến là nguyên rủa thuật đối thuật sĩ hội sinh ra cái dạng gì hiệu quả, đáng tiếc, hiện tại hoàn toàn không có thể lấy cung hấn thí nghiệm đối tượng, Phương Thạch chỉ có thể đoán, này ngoạn ý ai thượng khẳng định sẽ không dễ chịu.

Ở tiện lợi điểm ăn đốn loạn thất bát tao cơm trưa sau, Phương Thạch mới nghênh ngang rời đi, hôm nay thu hoạch phong phú, Phương Thạch tâm tình tốt.

Ngày hôm sau buổi sáng, Hạ Vũ hân tựa hồ đoán được cái gì, gần nhất liền cười tủm tỉm hỏi về Chu Minh vĩ trong lời nói đề.

“Phương Thạch, người ngày hôm qua hỏi ta Chu Minh vĩ công tác đơn vị làm gì?”

“Không có gì, chính là thuận miệng vừa hỏi thôi.”

“Thật không? Nhưng là ngày hôm qua người vừa hỏi, Chu Minh vĩ liền đã xảy ra chuyện, ta nghe tạ Yên nói, tên kia tiến bệnh viện !”

Phương Thạch cũng rất kỳ quái:“Tiến bệnh viện , không nên a!”

Hạ Vũ hân nhếch miệng nở nụ cười:“Quả nhiên là người, chính là người đi!”

“Ách... Là người này trước tìm người vội tới ta quấy rối , biến thành ta bãi quán đều bãi không được, cũng không biết người này trong óc tưởng chút cái gì, ta cùng hấn lại không cừ, ngày hôm qua bất quá là nhỏ nhỏ trừng phạt thôi, ta xem hấn cũng chính là khái hạ đầu, dùng nằm viện sao?”

“Hì hì... Người cái này không hiểu đi, nằm viện tài năng hóa bị động vì chủ động...”

“Nga... Thì ra là thế!”

Phương Thạch giật mình, bọn người kia, đều tinh cùng hầu dường như.

Hạ Vũ hân đắc ý cười, sau đó nghiêng ngẫm nhìn Phương Thạch

nói: “Người không biết người này vì cái gì cho người quấy rối sao?”

Phương Thạch ngạc nhiên lắc đầu.

“Rất đơn giản, hẳn đổ kị ! Người cùng tạ Yên có phải hay không lên có lui tới? Người này đối tạ Yên luôn luôn có chút nhớ nhung pháp , cho nên, hơi chút cho người ném chút khổ sở cũng là thực bình thường .”

“Người này có bệnh đi!”

Hạ Vũ hân một bộ người từng trải bộ dáng, hoảng đầu thuần thuần thiện dụ nói: “Người như thế ta thấy hơn, bọn họ tư duy hình thức chính là như vậy , dù sao toàn thế giới liền bọn họ là đối , ai e ngại bọn họ chính là ai lỗi, liền cần gia dĩ trừng phạt, người nếu theo chân bọn họ tích cực người liền thua.”

Phương Thạch vẻ mặt đau khổ thở dài: “Này thật đúng là tai bay vạ gió a!”

Hạ Vũ hân bĩu môi nói: “Ai kêu người cùng tạ Yên thật không minh bạch ...”

“Này, com có thể ăn bậy nói cũng không thể nói lung tung, ta cùng tạ Yên chính là đơn giản khách hàng quan hệ, nào có cái gì thật không minh bạch, người không cần rải lời đồn a!”

“Thiệt, khẩn trương cái gì? Người không biết giải thích chính là che dấu thôi!”

Dương Huyền nghĩa nhìn hai người trẻ tuổi ‘Khoái hoạt’ đấu võ mồm, vồ về chòm râu không tiếng động cười.

LINK Truyện:

Ta gọi là thuật sĩ

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/ta-goi-la-thuat-si-885521.html>

LINK Chương này:

Chương 363 <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/ta-goi-la-thuat->

[si-885521/chuong-363.html](#)